

דברים שבלב

שלחו להדפסה

סובב עולם

ד"ר עמי כהן, וד"ר ציון חורי הקימו בבית חולים 'וולפסון' את פרויקט "הצל לבו של ילד", להצלת ילדי העולם השלישי. ילדי עירק, ירדן וסין היו אצלם. לאחרונה צויינה הצלת הילד ה-2000 לימור סימון

להציל ילד: כולם זוכרים את סעידה בת ה-10. לפני כשבע שנים היא הגיעה מזמזיבר לניתוח לב חירום בבית חולים 'וולפסון'. ילדה רזה, חסרת כוחות, שלא הצליחה להרים את התיק הקטן שלה. ליבה היה במצב אקוטי, שילוב של מום לב מולד וזיהום חיידקי של הלב. חודשיים שהתה בטיפול נמרץ, מחוברת לאינספור צינורות, מתקשה להתאושש מהניתוח הקשה. אחרי ארבעה חודשים שבה למולדתה, כשהיא סוחבת מזוודה ענקית מלאת מתנות מכל המתנדבים שפינקו אותה.

"לפני שלושה חודשים הייתי בזמזיבר", מספר ד"ר חורי, "ולפתע ראיתי את אותה ילדה. היא הגיעה לבדיקה, ובידיה החזיקה את ילדתה שלה. זה היה מאוד מרגש. לבה במצב תקין, היא הבריאה, הביאה לעולם ילדה וזה סוג של סגירת מעגל, גם עבור עמי, שכל כך היה מרוצה מתוצאות הניתוח. אני משוכנע שהוא היה מאושר אילו זכה לראות אותה כך".

במחלקת טיפול נמרץ בבית החולים 'וולפסון', בחדר ממוזג היטב, שוכבים חמישה ילדים מחוברים למכשירי הנשמה. שניים מהם ישראלים, אחת פלסטינאית ושניים מאתיופיה. ד"ר ציון חורי, המוביל את הפרויקט יחד עם ד"ר ליאור ששון וד"ר עקיבא תמיר, ניגש אליהם, מלטף את ראשיהם ומברך לשלום את הוריהם הדואגים. הילדים הללו הם חמישה מתוך 2,000 ילדים - יהודים, פלסטינאים וילדי העולם השלישי, שחיהם ניצלו הודות לפרויקט "הצל את ליבו של הילד", ארגון שהוקם לפני 13 שנה על ידי ד"ר עמרם (עמי) כהן ז"ל, ומאפשר ניתוחי לב לילדים, שיד הוריהם אינה משגת טיפול רפואי.

ד"ר חורי. מתקן הלבבות

לחצו כאן להגדיל הטקסט

ד"ר חורי, ועוד 1 מתוך 2000. מחווה עולמית. צילום: קובי קואנקס

כהן עלה לישראל מארצות הברית והקים כאן את הפרויקט לטובת ילדי כל העולם, כולל מדינות, שיחסי איבה שוררים בין לבין ישראל. פעם אחר פעם עמדו מולו אימהות דומעות - מעיראק, אתיופיה, ניגריה, מולדובה, אוקראינה, ויטנאם, סין, ירדן ועוד, שידעו כי אלמלא עזרתו, לא היו ילדיהן נותרים בחיים.

מנהל בית החולים דאז, פרופסור משיח, אהב את הרעיון ונרתם. הוא הסכים ש'וולפסון' ישמש בסיס לארגון ישראלי שיפעל ברחבי העולם. "בלי תמיכה כזאת אי אפשר היה לצאת לדרך", אומר חורי, "הוא יצא לאתיופיה, ערך שם בדיקות ללמעלה מ-200 ילדים וחזר לארץ עם שני ילדים אתיופים. כך נזרקה החכה לים לראשונה".

"בתחילת הדרך", נזכר חורי, "כולם מסביב היו סקפטיים לגבי הרעיון של כהן, אבל ברגע אחד של הארה, נדבקו גם הם בחיידק. בפעם השנייה שהגענו לאתיופיה לאתר ילדים ולבדוק את אלה שנותרו, יצאנו לכיוון המרפאה, ופתאום קלטנו את אותם ילדים שניתחנו בארץ משחקים כדורגל. מיותר לציין את רמת ההתרגשות של כולנו. ילדים שהגיעו אלינו כחולים אנושים שיחקו בכדור. בנקודה הזאת כולנו נלכדנו ברשת, שהפכה לדרך חיים".

באוגוסט 2001 יצא ד"ר עמי כהן (46) עם בתו לטיול על הר הקלימנג'רו, הפסגה הגבוהה ביותר באפריקה. "בדרך החל עמי להרגיש רע, עם סחרחורות, כאבי ראש, רעידות וסימפטומים של מחלת גבהים", מספר חורי. "הוא אמנם הצליח להעפיל אל הפסגה, המתנשאת לגובה של 5,985 מטר, אך כשירד מן ההר, החל לחוש בליבו והתקשה לנשום ובהמשך נפטר. האדם שעסק כל חייו בהצלת לבותיהם של אחרים, לקה בסופו של דבר בלבו ומת".

המחשבה הראשונה, עם פטירתו של עמי, הייתה לסגור את העמותה. "נשארנו עם הדבר הזה לבד וזה היה מפחיד", נזכר חורי. "לשמחתנו, הפרויקט המשיך בכוחות עצמו ואני עדיין מרגיש שהוא כל הזמן איתי. בסיטואציות רבות בארץ ובעולם דמותו עולה לנגד עיניי, גם בהחלטות שאני מקבל. הוא האמין בכל לבו ונשמתו בעמותה הזאת, ואת ההתלהבות העביר לכולנו".

ד"ר חורי. "המטרה להציל כמה שיותר ילדים". צילום: קובי קואנקס

אם היה חי, הוא היה מרוצה מהמקום שאליו הגיעה העמותה היום? תשובה: הוא היה מאושר. בשנת '95 ניתחנו את שני הילדים הראשונים. היום, בחלוף 13 שנה, ניתחנו את הילד ה-2,000. אנחנו מכשירים רופאים במדינות שונות בעולם, העמותה רשומה במספר מדינות והשאיפה היא להקים כמה שיותר מרכזים כאלה בעולם, כדי להציל כמה שיותר ילדים".

[חזרה](#)